

چون نغمات لطیف حجازی را از طلعت عراقی شنیدی حال نواهای شهناز معنویرا از شاهباز الهی بشنو ...

حضرت بهاءالله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاءالله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۶۶۱

هو

چون نغمات لطیف حجازی را از طلعت عراقی شنیدی حال نواهای شهناز معنویرا از شاهباز الهی بشنو تا از چنگ و بریط
بقا آوازه‌های بدیع وفا ادراک نمائی و از مضرب احدیه آهنگ مزمار هویه بشنوی و بکوی جانان بتمام دل و روان قدم
گذاری تا همه روح شوی و بی پر بربری و بی خمر مخمور شوی و بی لسان نکته سرائی و بر مراتب جذب و شوق و وجد و
ذوق اطلاع یابی تا حزن فراموش کنی و از بحر سرور بیاشامی

گفت	موسی	را	بحکم	دل	خدا
ای گزیده دوست میدارم تو را					

لکن جهدی باید تا از کوی نفس و هوی هجرت نمائی و بحریم عزّ قدس پرواز کنی و محرم حرم جان شوی و در دل
دوست راه یابی چه ملیح است این گفتار و چه نیکو باید کردار اگر پند دوست بشنوی و در سبیل رضای او سفر نمائی
بعد عن نفسک و قرب بریک فائق ما تطلب هواک فابغ ما یرید مولاک فانس غیره و انس بنوره از باده حب بنوش و
چشم از عالم درپوش زیرا که آنچه بینی شود فانی و بگذرد در آنی و ما عند الله لباقی لا یفنی و دائم لا یبلی قدر این آیام را
دانسته که همیشه وصال میسر نشود بلبل جز در بهار تغنی ننماید و تا گل نه بیند بخروش نیاید آید وقتی که عندلیب ربّانی از
ذکر معانی بازماند و بشاخسار معنوی پرواز نماید و بگذارهای غیب الهی مقرر گیرد بگوش جان بشنو و بتمام قلب اخذ نما
اگرچه بلحن پارسی القا شد ولیکن نوای حجازی در او مکنون گشته و اسرار الهی در او مخزون شده و النور علیک و علی
الذین کانوا معک

ORIGINAL